

Bilag F.*Til Færø Amt.*

Ved Skrivelse af 18. Oktober d. A. har Færø Amt anmodet om en Udtalelse fra Provstiet med Hensyn til § 21 i det af Lagtinget vedtagne Forslag til Lov for Færøerne om Jordbrugets Fremme.

I den Anledning skal man tillade sig at udtale følgende:

Man kan kun med Tilfredshed se paa Bestræbelserne for at forbedre Jordbruget paa Færøerne og for at gøre Adgangen til at faa Opdyrkningsjord for dem, der ikke er i Besiddelse af nogen Jord, lettere og hensigtsmæssigere end den for Tiden er, idet der jo flere Steder henligger store Arealer af god Opdyrkningsjord, som kunde beskæftige og hjælpe til at brødføde mange Mennesker. Provstiet vil derfor stille sig forstaaende og imødekommande over for alle rimelige Ønsker om at faa Præstegaardsjord til Opdyrkning, ligesom der allerede ved de fleste Præsteembeder er afgivet ret store Arealer til Opdyrkning i Form af en Mængde Lejestrøer.

Med Hensyn til selve Sagen i dens Helhed maa Provstiet imidlertid hævde, at *Ejendomsretten til Præstegaardsjorden paa Færøerne tilhører Kirken paa Færøerne (Præsteembederne), og at den ogsaa i Fremtiden bør tilhøre Kirken.* De egentlige Præstegaarde har tilhørt Præsteembederne fra ældgammel Tid, fra den katolske Kirkes Tid, og Anneksgaardene er ved kongeligt Gavebrev af 8. April 1632 skænket til Præsterne paa Færøerne „og deres Efterkommere til evig Tid.“

Præsteembederne paa Færøerne har ned igennem Tiderne heller ikke haft andre Indtægter, bortset fra Tiende og „Præsttal“ o. a. end hvad Præstegaardsjorderne har afgivet, lige indtil der for nogle Aar siden er indført anden Lønningsordning.

Provstiet maa endvidere i Lighed med, hvad der ved tidligere Lejligheder er sket fra Provstiets Side, naar Spørgsmaalet har foreligget, *bestemt fraraade*, at der finder *Salg* af Præstegaardsjorderne Sted i Almindelighed. Baade for Kirken og for dem, der skal faa Præstegaardsjorderne til Opdyrkning, vil det være det heldigste, at denne Jord ikke kan købes og sælges.

Hvorledes Kirkens Stilling bliver i Fremtiden, er der ingen, der ved, men i hvert Fald vil det være af den største Betydning for Kirken at være Ejer af Præstegaardsjorden, hvis Værdi altid er sikker og stigende, medens Værdien af de Penge, der kan komme ind ved et Salg, kan være meget usikker og foranderlig.

Man kan muligvis sige, at Kirken ikke skal bygge sin fremtidige Eksistens paa Jordegods og den Slags Ting; vil Mennesker i Fremtiden have Kirke, saa vil de ogsaa finde de Midler og Udveje, som er nødvendige dertil. Men Forholdene vil aldrig blive anderledes, end at der i hvert Fald skal Penge til, og det vilde derfor formentlig være meget uklogt og uforsvarligt paa et givet Tidspunkt at skille Kirken af med de Værdier, som den har.

Lønningsforholdene for Præsterne paa Færøerne har endnu ikke faaet nogen fast Ordning, og man maa anse det for ret uheldigt, at Lagtinget vedtager at sælge Præstegaardsjorderne uden samtidig at have Opmærksomheden henvendt paa den anden Sag og at udtale noget om, hvorledes man har tænkt sig, at Lønningsordningen skal blive for de færøske Præster i Fremtiden. Man skal i denne Forbindelse udtale, at det i den nævnte § 21 angivne Beløb, 250 000 Kr., formentlig er for lille, og at den i Bemærkningerne til § 21 angivne Vurdering af de enkelte Præstegaarde ligeledes er for lav. Naar Gaardene er i god Stand og har en god og tidssvarende Drift, vil Vurderingen af dem sikkert kunne sættes betydelig højere.

At *Driften* af de enkelte Præstegaarde bliver frigjort fra Præsteembederne, vil man finde naturligt og tilraadeligt, idet *Driften* paa den Maade antagelig kan blive bedre